

РЕШЕНИЕ

№ 16166

гр. София, 27.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав, в публично заседание на 19.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **644** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от Д. Ц. С., ЕГН [ЕГН] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № GRAM – 1489805 от 27.12.2025г., издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна Полиция“- СДВР, с която на жалбоподателя за нарушение на чл.175, ал.3 от ЗДвП е наложена ПАМ временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца. Излага подробни съображения за незаконосъобразност на оспорената ЗППАМ. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания административен акт.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява лично, представлява се от адв. М. В., която поддържа жалбата и претендира присъждане на разноски.

Ответникът – младши автоконтрольор в отдел „Пътна Полиция“- СДВР, чрез процесуалния му представител юрк. П. оспорва жалбата и моли за присъждане на разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не взима становище.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 27.12.2025 г. срещу Д. Ц. С. е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУН) GA № 4832010 за това, че на същата дата, в [населено място], на кръстовище образувано от ул. Л. В. и ул. А. Д., управлява личния си лек автомобил „Ф. П. Вариант“, с рег. [рег.номер на МПС] , с посока на движение от [улица]към [улица], като автомобилът е със служебно

прекратена регистрация на основании чл.143, ал.10 от ЗДвП на 02.12.2025г.,с което виновно е нарушил чл.140, ал.1, пр.1 от ЗДвП.

На същата дата въз основа на съставения АУАН ГА № 4832010 с идентични мотиви със ЗППАМ № GRAM-1489805, младши автоконтрольор Г. Ц. И. Отдел ПП в СДВР, на основание чл. 171, т. 1, б. з), гг) ЗДвП е приложил спрямо М. Б. С. принудителна административна мярка - временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от шест месеца.

Заповедта е връчена на 27.12.2025 г., а жалбата срещу нея е входирана на 07.01.2026 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП (редакция ДВ, бр. 64 от 2025 г., в сила от 7.09.2025 г.) принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 2б, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. министърът на вътрешните работи на основание чл. 165 от ЗДвП е определил да осъществяват контрол по ЗДвП следните основни структури на МВР: 1. Главна дирекция "Национална полиция"; 2. Главна дирекция "Гранична полиция"-в района на аерогарите; 3. Областните дирекции на МВР и Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/. От своя страна, на основание законовата делегация на чл. 172, ал. 1 ЗДвП директорът на СДВР, със Заповед № 513з-12086/14.10.2025г. /л. 29/, е определил длъжностните лица, оправомощени да издават заповеди за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, 5, буква „а“ и т. 6 от ЗДвП, сред които по т. 1 полицейските органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР в отдел „Пътна полиция“ при СДВР. В такова качество е издадена и оспорената заповед, видно от приложената на л. 28 заповед № 513з-9798/13.09.2024 г. Следователно оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган.

Процесната заповед е в изискуемата писмена форма, като формално съдържа фактически и правни основания за нейното издаване.

Независимо от това, съдът намира, че заповедта е издадена в нарушение на материалния закон.

Нарушението, заради което е приложена процесната ПАМ спрямо жалбоподателя С. е това, че е управлявал автомобил, чиято регистрация била служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, считано от 02.12.2025 г.

Цитираната норма на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП от своя страна в редакцията си до изм., бр. 64 от 2025 г., в сила от 7.09.2025 г., предвиждала, че служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането и се уведомява собственикът на пътното превозно средство. Т.е. за да произведе действието посочено в ЗДвП, прекратяването е необходимо уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането и уведомление от ПП на собственика на пътното превозно средство.

Посочената норма на 143, ал. 10 от ЗДвП и тези, с които тя систематично и смислово е свързана са променени и считано от 07.09.2025 и към датата на издаване на процесната ЗППАМ обаче същата вече има друго съдържание, което не изисква уведомление на собственикът на МПС. Това обаче е така, защото такова уведомление дължи информационния център по чл. 574, ал. 10 от КЗ, считано от 01.08.2025. Нормата чл. 574, ал. 10 от КЗ предвижда, че информационният център уведомява собствениците на превозни средства, за които не е сключен договор за задължителна

застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите или сключеният застрахователен договор е бил прекратен и не е подновен, и им дава срок 14 дни от датата на изпращане на уведомлението да представят доказателства за наличие на сключен и действащ застрахователен договор за тази застраховка.

Според ал. 11, компетентните органи по ал. 1 предприемат мерки за спиране от движение на превозните средства или на средствата за обществен превоз на пътници и/или за налагане на съответните административни наказания, когато не е била сключена задължителна застраховка. Когато в срока по ал. 10 не са били предоставени доказателства за сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, Гаранционният фонд уведомява органа по ал. 1, т. 1 да прекрати регистрацията на превозното средство. В тази връзка Информационният център обменя информация с компетентните държавни органи, които:

1. (изм. – ДВ, бр. 63 от 2025 г., в сила от 1.08.2025 г.) регистрират превозните средства в Република България;
2. осъществяват контрол по Закона за движение по пътищата;
3. осъществяват контрол върху лицата, извършващи периодичен преглед за техническата исправност на пътни превозни средства;
4. осъществяват контрол върху обществения превоз на пътници и товари.

Според ал. 12, данните от Информационния център – до доказване на противното, удостоверяват застрахователя, номера на договора за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите или "Злополука" на пътниците, началната и крайната дата на покритието, регистрационния номер и номер на рама (шаси) на превозното средство.

По делото няма доказателства, че към дата на издаване на процесната ЗППАМ такова уведомление от информационния център за прекратяване на регистрацията е било изпратено.

Тоест в конкретната хипотеза не е била изпълнена процедурата на уведомяване на водача такава, каквато е станала след 01.08.2025 г./07.09.2025 г. вкл. каквато е била и към 27.12.2025 г. По делото няма доказателства за уведомяването на собственика за прекратената регистрация на МПС поради липса на застраховка ЗГО нито от ответника, нито от Гаранционния фонд, нито от Информационния център, поради което не може да се приеме, че е налице извършено нарушение от него на нормата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, а от жалбоподателя по настоящето дело - на 140, ал. 1, пр. 1 от същия закон и от там - да се обоснове прилагането на процесната ПАМ на това основание.

Нещо повече, следва да се има предвид, че според представения с преписката АУАН претендираното нарушение е извършено на 27.12.2025г., а видно от представената справка в ИИС на МВР служебната регистрация на автомобила е била възстановена още същия ден, с което обективно нарушението, за преустановяване на което и предотвратяване на други от същия вид е било прекратено. След като това е така е напълно безпредметно отнемането на СУМПС на водача на този автомобил за срок до решаване на въпроса за отговорността му, но не за повече от 6 месеца, тъй като целите на ПАМ са постигнати и продължаването на ПАМ от вида на процесната спрямо него придобива санкционен характер, какъвто не би следвало да има.

По изложените мотиви съдът намира жалбата за основателна, което налага отмяната на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM – 1489805 от 27.12.2025г., издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна Полиция“ - СДВР.

При този изход на делото е основателна претенцията на жалбоподателя за разноски, каквито му се следват за внесената държавна такса в размер на 5,12 евро за образуване на делото и платения хонорара за адвокат в размер на 1500 лева или 766,94 евро. С представените в съдебно заседание писмени бележки е депозирано бланкетно възражение за прекомерност на адвокатския

хонорар. Съгласно чл.78 ал.5 от ГПК /изм. – ДВ бр.17/2026 г./ приложим на основание чл.144 от АПК ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по мотивирано възражение за прекомерност, направено от насрещната страна, да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част. От ответната страна не са изложени никакви съображения и доводи, защо смята, че адвокатското възнаграждение е прекомерно, поради което възражението само на това основание следва да бъде отхвърлено

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, III отделение, 78-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ ЗППАМ № GRAM – 1489805 от 27.12.2025г., издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна Полиция“- Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Д. Ц. С., ЕГН [ЕГН], разноски по делото в размер на 772,06 евро.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5, изр. последно от ЗДвП.

Съдия: